

Profetul n'are niciodată o mare părere despre sine. Întreaga lui putere atârnă de aceia că pierde din vedere ființa sa.

•

Cel mai mare lucru ce-l face un suflet omenesc pe lume e că vede ceva și spune simplu *ce a văzut*.

*

Trebuie să fii destul de îndrăzneț ca să privești tare în ochi orice întrebare te întâmpină și să recunoști că e prea grea pentru tine.

*

Gustul nu e numai o parte și un exponent al moralității; e *singura* moralitate.

O C H I I

de Sully Prudhomme.

*Albaștri, negri, ochii iubiți, ochii frumoși,
Ochi mulți fără de număr priviră aurora :
Ei dorm acum în fundul de gropi, întunecoși,
Și soarele răsare același tuturor.*

*De nopțile mai blânde ca ziua când lucesc,
Atâția ochi putură iluminați să fie,
Și stelele și astăzi în ceruri strălucesc,
Iar ochii se umplură de umbră pe vecie.*

*Să fi pierdut privirea ei toți, nu poți a crede.
Nu, nu e cu puțință, o, nu l, cruzime-aceasta :
S'or fi întors în altă parte de cer, se vede,
Spre ce nu e vizibil s'o fi deschis fereasta.*

*Și, cum ne lasă stele ce-și au al lor apus,
Dar sus în cer ființa lor veșnică rămâne,
Așa și-a lor privire o clipă s'o fi dus,
Dar noi putem fi sigur că reappare mâne.*

*Albaștri, negri, ochii iubiți, ochii frumoși,
Întorși spre zori de-o nouă și largă strălucire,
Trecând peste ai gropii păreți întunecoși,
De și închisi, ei totuși păstrează' a lor privire.*

Trad. de N. Iorga.